

1469 69

~~1469~~
~~1939~~

~~9 no 189~~
~~Sino 27~~

తెనుగు తోట

~~3-39~~

Sino 777
—
no no 9/33

రాయ ప్రాణ సుబ్బారావు

533

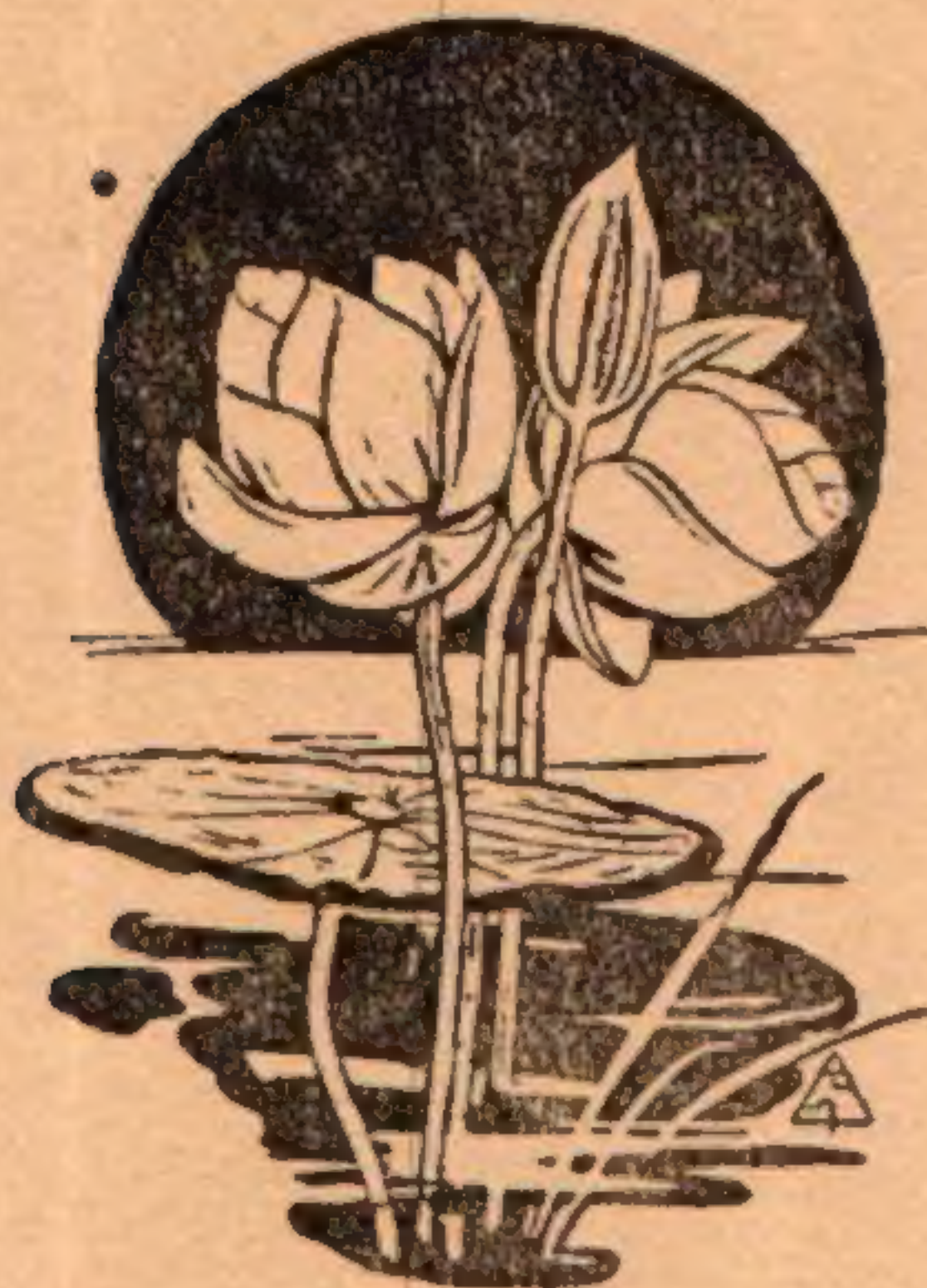

తెనుగు తోట

SILVER JUBILEE
EDITION: 1913-1938

తెనుగుతోట

• రాయప్రోలు
సుబ్బారావు

Δ

నవ్య సాహిత్య పరిషత్తు
Δ గుంటూరు Δ

తెనుగుతోట

ఆవాహన

మధుర మధుమాస సాంధ్యయామములలోన
ఇసుక పడకల బడి యిం పయి ప్రవహించు
ఏటివంచల దిరుగాడ నిచ్చగింతో?
దివ్య మగు మల్లెపూల పందిళ్ల పజ్జ
చీర యొడి బట్టి మొగ్గలు చిదుపు చిన్ని
కన్నియల ముద్దునడకల గాంక్షపడెదో?

మండు టెండల నావులు మ్రానినీడ
మోము లెత్తుక రోమంధముల నొనర్ప;
కొమ్మపై నిల్చి పిల్లనగ్రోవి నూదు
గొల్లచిన్న వానిని జూడ నుల్లసింతో?

పరువపు జిగుళ్లు నిండారు వటమహీజ
సాంద్ర శాఖల శీతలచ్ఛాయ క్రింద
స్విన్ననయనము లలసత చివురువోయ
నిలచిన కురంగకన్య ముద్దులను వలతో?

తెనుగుతోట

నిత్యవర్చస్వినీ! లేఖినీ! త్వదీయ
చిరరచాస్య సంకల్పమ్మ లెఱుగ లేను.

కన్నెమెడలకు బూసిన గండ మట్లు
సొన తొరగి చాఱ లయిన దుచుల్ సెలంగె,
పండుచివురులు కాసులదండ లయ్యె
గొమ్మలకు మోహముతు లాంఛనమ్ము లెసంగ;

మంజులధ్వన్యనురంజిత కుంజకులము
అభినవానంద మధుమనోహర లతాంత
ములను నవనవలాడు నో ముద్దుకలమ!

కవిసికొను ననుకూల వాయువుల కేల
కంచె లడ్డములై విభంగము లొనర్చు?

వ్రతు లయిన మాధుకర కుమారకుల మీద
సరిపడనిపూల్ విసర వనస్పతుల కేల

పెండ్లి పాటలు పాడెడు భృంగపుత్రి
నేమిటికి ముద్దిడవు లేఖినీమతల్లి!

గీతాసఖి

వ్రాలు స్వచ్ఛంద గగనతోరణము క్రింద
కాంతి రేణుపుంజములు జగాన గురియ
లనదభిజ్ఞాన తరువులు పసరు వోయ
సహృదయానంద కళ్యాణ విహృతికొఱకు
పాడవమ్మ గీతాసఖి ! భావపదము !

లేఖనీ సర్వతోముఖ శాఖ లంది
ప్రేమపల్ల వ స్ఫురదభిరామ వగుచు
పాడవమ్మ గీతాసఖి ! భావపదము.

ఇసుకపొరలు చీల్చుచు పొంగు లెసగ బొరలు
పొడుపుటేళ్ళు త్రుళ్ళింత లాడెడు విధాన
పాడవమ్మ గీతాసఖి ! భావపదము.

పైటజాతి సి గైలుగని పల్లెపడుచు
కోయిలకు మాటు కూసెడి గొల్లపిల్ల
అణగి తులసికి మ్రొక్కు బ్రహ్మణ కుమారి
బ్రమసి వల పెత్తి యాలింప పచ్చి ఫణితి
పాడవమ్మ గీతాసఖి ! భావపదము.

రుధిరకణ పూత మైన వీరుని కరంబు
ప్రణయ గంధ రంజిత మైన రసికు పాణి
స్మృతి హితాంజలు లిచ్చెడి సీమలందు
పాడవమ్మ గీతాసఖీ ! భావపదము.

ద్రోహమున నల్లబడిన యస్థులభరంబు
ప్రేమచే ధౌత మయిన సాధ్వీనఖాళి
రత్నగర్భ దాచిన గుప్తరంగములను .
పాడవమ్మ గీతాసఖీ ! భావపదము.

తెగిన తంతుల మఱల బంధింప నేల
నిలిచియున్న యేకశ్రుతిని నవరించి
వేడుకయు వేదనయు రసవిదులు మురియ
పాడవమ్మ గీతాసఖీ ! భావపదము.

గాఢ నిద్రోపవాస శుష్కమ్ము లయిన
కాళరాత్నుల దుఃఖసాగరము దాట
జుక్కలై నను నా త్రోవ జూపనపుడు
దాన మెవ డిచ్చె చుక్కాని లేని నావ
పాడవమ్మ గీతాసఖీ ! భావపదము.

వగపు లను రావిమొలక తెరిగిన కొలది
చిత్తభిత్తిక లటువలె జటిలి విచ్చె
బాల్యదశలె యెడారులవలెను మఱుగ
వెత గళాసించి కుతుక మేగతి గృశించె
పాడవమ్మ గీతాసభి ! భావపదము.

మంగళాచరణము

ప్రాద్దుపొడుపు నోములు నోమ బూనినావా?
చిట్టిబొట్టు కుంకుమ బెట్టు చిన్నదాన!
ధవళకీర్తిదుకూల సుందరము లయిన
యాసలు పిఱుందు లంటు సోయగ మ దేమొ?
కడల నెల్ల నాకర్షించి కనులు గుట్టు.
తెనుగు మీఱిన గరువంపు దీరు. లేల?

క్రాలు గనుల కాటుక నిగారంపు బసల
మోహపెట్టుచు నున్నావు ముగ్ధజనుల,
పడుచుదనపు సింగారంపు బెడగుసిరుల.
వలచి వలపించు చున్నావు వయసుకాండ్ర,

పరమవాత్సల్య దృష్టులు మరులు కొలుప
బ్రేమకలితాంధులై రెల్ల వృద్ధజనులు.
ఏమిటికి నీయుదయకేళి యిగురుబోణి!
గిలుకు టొడ్డాణ మింత బిగించి తేల?

204

మధుర
ఆదిత్య

A. . సు బ్రహ్మ, రామకృష్ణ
తన గు ఖాన్

విశ్రాంతిగా ముగిసిన
నిద్రా సమయం

1939

22/11

200.

ಅವಿ
ಅವಿ

S. ಅನುನು ರಾಜು.
ಸುಭದ್ರಾ ರಾಜು

ಕೊಡಗುಳಿಲಾಯ ಪೆ: ಅನುನು

(೨ ೨) : 2212

ఆటి యాటని యార్ద్రనీలాల్సములు
 మెడల బొరలాడ పాయలు ముడువ వేల?
 నగవుపూదండ లెట్టి కాన్కలు? కుమారి!
 ఎచటి కేగెదు? నోముపే నేమి? శల్లి!
 ఎవ రధిష్ఠానదై వము? వృత్త మెద్ది?
 తీయని తెనుంగుమాటల దెలుప వమ్మ?
 కన్నె వయిన తెనుగునాటి చిన్నదాన!

అనుచు నను బల్కరించె శుభాంగు డొకడు
 ముగ్ధుడయ్యును సోదరమోహ వశత
 మధురసల్లాప కౌతుక గ్రధితుడగుచు,
 మాటలాడంగ నెంతయో మనసుపడిన
 సోదరుని జూచి చూడని చూడ్కి జూచి
 విని వినని యట్లు తొలినందె చనితి నవల;

ధరణిని ద్వితీయవిఘ్నముల్ తగ వటంచు
 నోము బట్టించిన జనయిత్రీమతల్లి
 శిరసు మూర్కొని మొదల వచించె; నట్లై
 శుక్రవారోదయముల నుపక్రమించి

తెనుగుతోట

శన్ముషస్సుల దిలకలాంఛనము వీయ
బోయితిని జన్మపూ రుపభూములందు:

అడిగె గ్రమ్మట్ల మఱునాడు నల్లె యతడు;
నాడు గూడ నించుక పూతనవ్వు నవ్వి
కన్నె కక్షత లిచ్చుచు గదలిపోతి;
అల తృతీయదినారంభ మందు మఱల
న్రతహితాచార సరణి తప్పకయ యుండ
బయలుదేటితి నానందనియతితోడ,
తోడిచెలియ యొకరై కౌతుకము పొరల
పాటబాడెను ననుజూచి ప్రమదమునను,

నవనవానందవర్ష తాండవవిలాస •
మధుర మధురంబ యగుట నా మంజుగీతి
నాలకించితి నించుక యాలసించి;

చూడవచ్చిన ప్రాయంపుజేడె లెల్ల,
పిలువబోయిన తొలికారు చెలువ లెల్ల
స్వాగత నయాభిముఖ మైన పాటబాడి

నను పిలిచి యుత్సవించి రాగాడు చెలిమి;
వ్రతకుమారిక నను శుభ ప్రణయముననో?

ఆ ప్రసన్నమతిమతల్లు, లర్థి నిచ్చు
ఆదరింపుల కై నేత లంది, నేను .
పసపు బూసి, కుంకుమరేఖ నొసల బెట్టి,
నోము నుద్యాపనమునకు నామతించి.
వెను మఱితిని; ఇంతలో ననుజుడతడు
నను పిలిచి పల్కరించె వెన్నుటి వితాన;

సందియమ్మున నాందోళచకితు డయిన
సోదరుని గాంచి యిట్లంటి సూనసూక్తి,
మృదుమృదు శిరీషసుభగసంపదలు వొదల;
హృదయసుప్త సౌహృదములు నిదుర వదల;

నాయనుంగు సోదరమణీ ! నవ్యభాగ!
ఆలకింపుము బాలరసాలశాఖ
నుయ్యెలల నూగుచు మరంద లియ్యుఁగణితి
బొడుచున్నది కోయిలపాటకత్తె
పావనం బైనమాతృసేవాపదంబొ

నిదుర నెలతలు వచ్చిరి నిదుర లేప,
 భద్రభామలు దరిసిరి పాట బాడ,
 తెలియరాని చక్కిలిగింత లలమ నొడల
 మేలుకొలిపెడు పవనుడు బాలుడట్లు;
 నవకపు టువన్ను చిద్రుషలు కవిసికొనెడు
 పొడుపుమలపైకి నూగెడు ప్రద్దుపాప.
 నుయ్యెలల పై డిత్తాళ్ళన నొదిగి యొదిగి;
 రాలు సురపొన్నపూవులు రాసులట్లు,
 మధువు చిందుచున్నది సుకుమార లతల,
 కొమ్మలొక కొత్తరుచి సరసమ్ము లయ్యె;
 వృద్ధతరులు లేమోకల పెంపు జూచి
 యభినవ వికాస దీపన మభినయించు;
 తిన్ననిపథంబు బట్టె యాత్మిక జనంబు
 లేచి రా వమ్మ ! మా తల్లి ! లేచి రమ్మ

౨

మబ్బులే లేవు చూడు! విమానవీధి,
 ఆశ గాకూతసీమల నంట నల్లె!
 తేటి యున్నది జీవనపూర మెల్ల,
 క్రమ్మి యున్నది నూత్న రాగమ్ము భువిని,
 క్రొత్త మంగళతోరణాల్ గునిసియాడ
 కోకిలకుమార మంగళోక్తులు ధ్వనించె;
 లలితపల్లవ లక్ష్మీ తాండవము లాడ,
 పసపు బూపిండి కడ లెల్ల వినరుచుండ
 నవనవ కతూహల స్రసూనములు పూచె;
 చీకటి మసుంగు ద్రోసి హసించుచున్న
 దదిగొ! మంచులతెరలకు నవల నిలిచి
 యొక పవిత్ర తేజోబింబ మజ్జ్వలముగ;
 చూడ బోవుచు నున్నారు తోడి చెలులు,
 ఆలసించిన నిలువరు హర్ష వశలు,
 ముందుబోయిన నంద రో సుందరాంగి!
 లేచి రా వమ్మ! మా తల్లి! లేచి రమ్మ!

క్రొత్తగా బెండ్లి యైన లేగుబృతలును,
 నిన్న మొన్న నీడేరిన కన్నియలును,
 పరికిణీ లింక విడువని బాలికలును,
 గడుసునెఱజాణ లగు ప్రోడ పడతుకలును,
 కలరు కలరు వారలలోన గన్నతల్లి!
 వేఱు వేఱు తోటల కేగు వార లయిన
 కలికి ! యెఱుగనివారలు గారు నీకు;
 దశదిశల నంట బ్రాకవే తరుణశాఖ
 లెససి యొక తరువునకు బుట్టినవ యేని;
 పూచు పూవుల గుత్తులై కామపండ్ల
 గర్భబాంధవ్య సామ్యముల్ గానబడవై?
 భయపడంబోకు, ముందంజ బాయ జనదు,
 తోడి బిడ్డల సావాస మీడ దగదు,
 వినబడు నుషకలాపకీర్తనలె కడల,
 పొడుచుచుండె తేజకళాపుంజ మెదుర
 లేచి రా వమ్మ ! మాతల్లి ! లేచి రమ్మ !

౪ .

మేలుకొలుపులు మెల మెల్ల నాలకించి
 నిదుర లేచిరి నీసాటి నెలత లెల్ల;
 కంటికిని మింటికిని సూత్రకాండ మట్టు
 లఖిల భూగోళ బహిరంతరాళ నిబిడ
 మయిన యొకకాంతి వారల నలమిగొనియె;
 వింత పింతలు సుమ్మి! యా కాంతి రుచులు;
 మండుచున్నవి యొకట ప్రచండముగను
 అణగియున్నవి యొకచోట నబ్ధిమాద్రి,
 కించి దుష్టప్రభల నింపు గెరలు నొకట
 వెన్నెలలె పండుచున్నవి వేఱుచోట
 భిన్న మైన ఏతత్కాంతి బింబ కలల
 జూచుచున్నారు విభ్రమచోద్యములను;
 పోవ నుంకింతు రా పుణ్యమూర్తి కడకు,
 తల్లిబిడ్డల భావబంధములు పెనగ
 లేచి రా వచ్చు! మాతల్లి! లేచి రమ్మ!

శ్రీ

తల్లిపోల్ ద్రావకుండ బందాలబడిన
 వత్సములు లాగులాడెడు పాలకొఱకు
 ఆలకొట్టాల పెండెము లవల నెట్టి
 మెడలవేసిన పలుపులు విడువ రమ్మ.
 తల్లిపాలు ద్రావిన మహోత్సాహపూర్తి
 బెనగి చెల్లాట లాడెడు పెంపు మిగుల
 నిరుగు పొరుగు లేగల క్రీడ లరయ వమ్మ !
 బువ్వదుత్త నెత్తిన బెట్టి నవ్వుకనుల
 రవిక దొడుగని గొల్లకుఱ్ఱది యొకర్తు
 పోవుచున్నది పొందె న ముద్దునడల,
 కలికి యొడిసెల నలెనాటుగాగ దాల్చి
 పిఱుదు లసియాడ జీర రాపిళ్ళు పెరయ
 కాపుగూతురు పొలములు కావ నేగు
 చిన్ని బంగారు పూసల చెండ్లవంటి
 జొన్నకంకులు పండిన సొగసుచేల
 ఎక్క డెక్కడ నుండియో చక్క వచ్చి
 వ్రాలుచున్నవి పిట్టలు వెలు వేలు;
 లేచి రా వమ్మ ! మాతల్లి ! లేచి రమ్మ.

౬

చదివిన పురాణపంక్తులే చదివికొనుచు
 స్నాతకుం డైనవిద్యార్థి చాయజూడు;
 పడుచు మగబిడ్డ యనియెడు భ్రమను తల్లి
 తోట కంపుచు నున్న దెందులకొ గాని,
 యెఱుగ డా చిన్నవా డామె హృదయసరణి:
 లేతతులపీదళాలు చేసేత గిల్లి
 నింపి కొనివచ్చు మృదుపత్ర సంపుటమ్ము;
 చంపకము లెత్తికొని పోవు చతురవరుల,
 తేనె వంచుక పోయెడు మానపరుల,
 పత్రముల నూడ్చుకొనెడి యుపాయమతుల,
 కంచె దీసి త్రోవలు సేయు వంచకులను,
 తెలియగా లేడు తోట నేవలన గాచు
 లేచి రా వమ్మ! మాతల్లి! లేచి రమ్మ!

వదలు బంగారు బాణాలు బాలభాను
 డడరి యాశావృతము లైన యెడల నెల్ల,
 పూచియున్నవి పూవు లపూర్వముగను,
 నిండియున్నది మధు వందు నిర్మలముగ,
 సుమములను గూర్చి యోగ్య మా సూత్రములను
 వంచి పూరింప కలఁదౌత పాత్రికలును,
 సేకరింపగ వలె సుమీ చిన్నితల్లి !
 ఇంత పూసవకము వాడనీయరాదు,
 మధువునకు నూత్న పాత్ర లమర్పవలయు,
 శోషితసుమాళి నిర్జీవ హాషితంబు,
 ఒలికిపోయిన మధువు పుత్రులకు గాదు !
 పరులు సొరకుండ గంచె గాపాడవలయు
 చేరిన యనుంగులను బద్ధగౌరవమున
 తోటమాలులగాజేసి తోడుకొనుము,
 కలికి ! తోట యందమునకుఁ గట్టుబడిన
 నమ్మియుండకు గావుదనంబు మాని;

కలకల కషాయ మాధురీ నిలసనముల
నాడు నీబిడ్డపులుగుల నరయ వమ్మ;
లేచి రా వమ్మ! మాతల్లి! లేచి రమ్మ!

వీనులకు ముద్దుగొలుపు నవీనమధుర
 సుస్వరములు పాడెడు సొనలు నేడు,
 మొలకలెత్తెడు ప్రక్కల మోహనముగ
 నవతృణాంకుర జీవరత్నాలశయ్య;
 భూసతి ప్రసూతివేదనమును గ్రహించి
 చదువుచున్నార లగుణ ప్రసన్నసూక్తు
 లార్ద్రవర్చస్విజనము లాద్యంతములును;
 సత్వసంయమ గీతాప్రసన్నవాణి
 నధ్యయనవేళ బసిపట్టి యాలకించి
 యంత లంతల జేరె విహంగసమితి;
 మోస లెత్తుపైరులు మేసి పోవకుండ .
 కణుపువిడిచెడు నందాక గాపువెట్ట
 వలయు, వలయుప్రయత్నాల మెలగరమ్మ!
 అక్కచెల్లెండ్ర రాగము లతిశయింప
 తల్లి తోటల గాపాడ వెళ్ళ రమ్మ!
 లేచి రా వమ్మ! మాతల్లి! లేచిరమ్మ!

౯

కిన్నెరలు బాడుచున్నవి గీతములను,
 కప్పరంపు దుమారముల్ గుప్పినటుల
 బదిదెసల గప్పకొనె గాఢపరిమళంబు,
 పూత బడియె నశ్లేష భూమితలంబు
 తరుణ తరుణం బయిన యొక యరుణకళను;
 సుభగతాంబూల రాగ మంచును వచింతు
 రెల్ల పడుచులు వయసు పింపిళ్ళు గూయ,
 వెన్నెలకరుళ్ళు నిండారు వీధినదుల
 పొడుపు నవ్వుల నావలు నడుప వత్తు
 రింటి నింటికి జేరువ నింపు దొరయ;
 సరస కౌతుక గీతాప్రసాద మొకడె
 కలద యా నౌకయందు గావలసి నంత,
 పిలిచి యిండ్లిండ్లకును పంచిపెట్టుచుండు,
 వలదనెడివార లెవ్వ రవ్యక్త మతులు,
 ఆదరింపని వా రెవ్వ రాడువాండు,
 లేచి రా వమ్మ ! మాతల్లి రమ్మ.

• ౧౦

దధిమథన మోహన ధ్వనుల్ మధురముగను
 శ్రవణముల కుత్సవము జేయు సమయ మయ్యె
 బొవసి కలాప మేమట నగునె తల్లి!
 ముసుగునం బడి యున్నది మోహవీణ
 చిరనిరాదరణాహతి జెడియె నేమొ?
 తలచి తాచి స్పృశించి తల్లలిత లలిత
 సుశ్రుతిస్వీయ సామ్రాజ్య శోభ నింత
 క్రొత్తలకు రుచి సూపించి హత్తువమ్మ;
 పలుకుబడి యింపు, సన్నంపు టెలుగు కథకు,
 కలదు కల దెందు లేదని కలయ జూచి
 చేతబెట్టితి నీ వీణ జిన్నదాన!
 పాడితివి కొన్నినా శ్లఠిస్వాదువుగను •
 లోక దుర్లభమోహన పాకఫణితి
 రాగరసబంధురం బైన రమ్యగీతి;
 చంపకంబులు గురియ నచ్చరకొలంబు,
 ఆట వెలదులు పారవశ్యంబు గొలుప,
 అలరి మత్తేభలక్ష్మి కుంభాభిషేక
 హృద్య సౌవర్ణకలశము లెత్తి పట్ట,

పెరిమ బెరయంగ గరువంపు బిరుదుటందె
లదుగు దమ్ముల రారాజు లందగింప,
నిడుముత్యాలశాలల నీటు సూపి
వాసి జూరాడినట్టి నీభాగ్య మేది?
లేచి రావమ్మ! మాతల్లి! లేచి రమ్మ!

౧౧

నీలు గులుకు రాజుల చేతి నిమ్మపండు
 నీ సొగసు నిట్లు కను మాయ నిదురబుత్తె?
 లేచి యిపు డిష్టె నెలకూన లీల జూచు
 నదిగో! సాటికన్నెల కయి యన్నికడల;
 ఎచటనున్నారు? లేరు లే రిచట వారు,
 ముందు బోయిరి సుముహూర్తమునకు జేర.
 చిన్నవోయిన మొగముతో గన్నె యదిగో?
 నిదుర లేవని మతికి నిందించి కొనుచు
 ప్రసవపేటిక నావల బాటవైచి
 వంచుచున్నది భూలతావదనములను,
 చెదరి జాతెడి యభిమాన చేల మైన
 జక్క నొత్తక నిలచిన సకియ గనుము;
 క్షీణకౌతుక యయిన ఆ చిన్నదాని
 సోలి పోనీదు తల్లి నీలాల వంటి
 పెన్నెరులు మోముతేట గప్పికొనకుండ
 కౌగిటం గ్రుచ్చి తల్లిరో కాలుకదిపి
 సూటిగా పొమ్మటంచును తోటదారి
 చూపు చున్నది సుత నిక్కి సూచుచుండ,
 లేచి రా వమ్మ! మాతల్లి! లేచి రమ్మ!

౧౨

అలల రాయంచ లూగు నొయ్యార మరసి
 చల్లుచున్నాడు కుంకుమాక్షతలు శరణి,
 కడలు నిండ తటాయించి తొడరి పాటు
 విమల జీవనదీప్రవాహమును గనుము,
 పోవుచున్నది యం దొక్క పూలనావ,
 పడుచు లిరువురు పాటలు పాడి కొనుచు
 నడుపు చున్నారు నావ నెంతయొ ప్రయాస
 నెక్కడికి బోవువారో యూహింపవమ్మ !
 కడలికన్నెల మోసముల్ గడవబెట్టి,
 సుడులు గుండములును గలచోట్లు వదలి,
 ఎదురుగాలికి నేర్పుతో నెదురు నడపి,
 పోటుపాటు వేళ లెఱింగి పాటవమున
 నడుపవలె సుమ్మి యా పూలనావ వారు;
 పడుచు లెఱుగ లే రుత్సాహవశత బెరసి,
 సొగసు చెక్కిళ్ళు చిన్నాఁసుళ్ళు దిరుగ
 మాటి మాటికి నవ్వు నా నీటులాడి,
 కనుల యనురాగపులకల గౌగిలించు

తెనుగుతోట

నాపె నెడనెడ కోమలు డాదరమున
వెలుగు గాడ్పులు కనటుగా వీచె నేని
నావలో బూలు శోషిల్ల నవయ గలవు.
మాతృపూజాముహూర్త మేమితిగో యేమొ
లేచి రా వమ్మ ! మాతల్లి ! లేచి రమ్మ !

నిర్మలకుటుంబ సుపయస్వినీమతల్లి
 కానల దనంత బెరిగిన కసపు మెసవి,
 ప్రేమదుగ్ధము మప్పుట బిడుకడేల ?
 పాలు ద్రావ బూజించెడి బ్రహ్మణులును,
 మాంసము భజింప ఖండించు హింసకులును,
 ఒక్క టయి యేల గోవుల నుండనీరు
 పుట్టి పెరిగిన గోష్ఠభూమిల సుఖాన !
 స్వాతిమత్యాల చీప్పల స్వచ్ఛ మయిన
 ముత్తయము లుదయింప జేమో కుమారి !
 ప్రణయరస కణములు రాలి రాలకుండ
 తొణకులాడెడు స్నిగ్ధయామినులు గడచె;
 మలయ పవను డెడారుల గలసినటుల
 స్వాదురాగతరంగ మనాదరమున
 కోసలను లంకలను గయకొనునె శాంతి ?
 లేచి రా వమ్మ ! మాతల్లి ! లేచి రమ్మ !

ఏతములు ద్రొక్కి గొరువు నీ రెత్తు వార
 లన్యరతు లైరి ప్రాల్తాలి యక్కటక్కట!
 పచ్చిక గుబుర్ల ముత్యాలకుచ్చు లొలయ
 సకల తరుమూలములకును జలము పోవు
 తోటకాల్వలు తడి లేక బీటవాతె,
 అల్లు లేక యధోగతి యందు గ్రుంగి
 జాతి మాటిన నిమ్నసంజాత మెల్ల
 తాక రాదని విడిచిరి దైన్యమునకు,
 పరిమళములకు వెలియైన ప్రాణలతలు
 జీర్ణమయినతోటల కాపు పూర్ణమగునె?
 అడ్డమైన చెట్టులనీడ లవల బోవ
 వెలుగు బ్రసరించ వలయు వివేకశీల!
 ప్రేమవృత్తికి జండాలు భేదమేల?
 బ్రాహ్మణాగ్రహారము నందు బవలురేలు
 వినరు పవనుండు కడజాతినిటియందు
 తాక లేక వీచునె పక్షశంఖజడిమ!
 అచ్చపుబతి వ్రతను శిరసావహించి

చ్యుతయశస్వినిపయి నల్క-సూపగలవె
సువిమలము లైన భానుభానువులు తల్లి !
లేచి రావమ్మ ! మాతల్లి ! లేచిరమ్మ !

• ౧౫

గౌతమీసాంద్ర వీచికా జాతపూత
 వాతపోత శీతల సముపాంతమందు
 తరుణ వంశజాతముల సుస్వరము లెన్నో
 నవ్యముగ నుదయించుచున్నవి కుమారి !
 కృష్ణవేణీ సరిత్కూల రేఖలందు
 బ్రౌద్దు తిరుగుడు పుపు లభిముఖములయ్యె,
 స్నానములు సేసి, ప్రణయదుగ్ధములు ద్రావి,
 పూలతోరములు ధరించి, పూర్ణభక్తి
 బూజ కరిగిరి ఋషికుల పుత్రులెల్ల !
 పూల పిండి పాదులలోన బ్రోగు జేసి
 రంగు లీను నారతిపల్లెరమ్మనందు
 పూలు తాంబూలములు నుంచి పోవుచుండి
 రకలుషవిముగ్ధ లగు కుమారికలు తల్లి ?
 లేచి రా వమ్మ ! మాతల్లి ! లేచిరమ్మ

౧౬

తోటనడుమన తేట పన్నీటికొలకు
 కలగి కశ్మల మయ్యె దుష్కాలనిహతి,
 పూచు చిన్నారి తామరపూల పైన
 బాలభానుని రక్తి యభావమయ్యె;
 క్రొత్తచెలు వీను కవటాకు పొత్తు తెన్నొ
 కీలికీలల గప్పికో బాలు వడియె;
 పూయవలసిన మొగ్గలు పూయకుండ
 రాలు చున్నవి తేనెకన్నీళ్లు లోలుక;
 పూర్ణరసవతి కాని లేమొగ్గకన్నె
 నేల బాధించెడి మిళిందబాలకుండు?
 ఋతువిహిత ధర్మములు స్థలద్గతుల జెడిన
 కడుపు గోతల పాపముల్ కట్టి కుడుపు,
 మహితకాసారశుచి కసుమాల మయిన
 జీవనం బేమిటికి సరసిజదళాక్షి!
 లేచి రా వమ్మ! మాతల్లి! లేచి రమ్మ!

లలిత సిందూర గౌరవాలంకృత మగు
నిలయ శ్రేఖరముల రమణీయ తరుణ
తరణి కిరణతోరణ పంక్తు లరయ నయ్యె,

వన్నె వన్నెల సొగసులు బలుపు లొలయ,
తీర్చి దిద్దిన కనుముక్కు తీరు గుల్కుక,
వయసునాజూకు, నడకల వాలకంబు,
అందముల కందములు వెట్టు చందములును,
పంజరంపు నిర్బంధాల పాలుసేయు
శుకకుమారీ కులముల జూడ వమ్మ !

కాంత కలకంఠ సారస్య మెంతయున్న,
ఇం పయిన రూపురేక ల వెన్నియున్న,
పంజరంబుల బంధింప బడినవలకు
శూన్య గృహదీపికలయట్లు శోభ లిడవు;

చెఱలు విడిపించి తోటల స్వేచ్ఛ గాగ
తిరుగ బంపుము చిలుక ముద్దయల, అల్ల
మోహన వనాంతరముల భోగపదవి

నలరుచున్న చిత్రగ్రీవములను గనవో!
లేచిపోవుట కలవాటు లేని సాగసు
పసపుష్పిట్టల కీపాప బంధమేల?
లేచి రా వమ్మ! మాతల్లి! లేచిరమ్మ!

నిండుగృహ దీర్ఘకల నున్న నీరజముల
కడుపు చల్లునిపంట నా వెడలుచున్న
మదవదళికుల సంతాన ముదయగీతి
బాడుచున్నది కర్ణోత్సవముగ నిపుడు;

రవికిరణరాగ పులకిత రభస యయిన
లసదుషఃకన్య లజ్జావిలాస వశత
జాఱు రక్తాంబరము మడు పార విప్పి
కప్పికొన జూచెడిని నలంకారసరణి;

తెరలు ద్వారాల కింక బంధింప నేల ?
దరియ వచ్చెను శుభముహూర్తక్షణంబు,
పోయి రింతకె కొంద టుపాయమతులు
బింబసందర్శన కుతూహలంబు కలిమి,
పరవశాదరు లయిన యావయసు చెలులు
దరిసియుందు రీ సరికి యాత్రాస్థలంబు
లేచి రా వమ్మ ! మాశల్లి ! లేచి రమ్మ !

౧౯ .

వెన్నెలలు నిద్ర వోయెడు వేళ లయ్యె,
ఉదయసామ్రాజ్య విభవముల్ వదల లేక
మంచులగుడారముల తోడ మలగిపోవు
తారకాసంతతులు కాలధర్మనియతి;

కలికి! ప్రాచీకుమారికా కంఠమందు .
మలయు కుంకుమపూవుల మాల లనగ
సొం పొలుకు చున్నయవి యుదయంపు రుచులు;
ఆడ నున్నార లొక బంతులాట నేడు
తోటలకు మధ్య నున్న సయ్యాట బయల,
నడువ మెత్తని పచ్చిక పడకలందు
నావరించిన చెట్లచాయలకు గ్రింద
విసరి విడుతురు బంతి నావేశ మొలయ;

సాటికన్నెలలో వన్నె జాఱకుండ,
చీర సింగారముల సిగ్గుచెదరకుండ,
లలిత కంఠాభరణముల్ తొలంగ నీక,
కన్నె మరియాద లెందును గలగ నీక,
వక్రమార్గాలి బంతిని వదలబోక,

తెనుగు తోట

సరసగతుల పందెప్పుచెండు దొరలదన్ని,
వెనుక ముందైన కన్యల ననుగు జెలిమి
తోడ రా బిల్చి గెలుపాట లాడవలయు,
లేచి రా వమ్మ! మాతల్లి! లేచి రమ్మ!

౨౦

పచ్చిపగడాలు దండలు గ్రుచ్చికొనుచు
మమత మునుకొను ప్రాతఃకుమారి తోడ
చూడ వేంచేయు భానుడు శోభ తనగ
కాంచనద్వార దేహళీ ఘటిత మయిన
లలితసింహాసనమ్ము నలంకరించు;

కానరాని మహర్షి లోకమ్ము లెల్ల
బలవదాశీర్వాచో ముఖలలితు లగుచు
ఆట లాడిన పడుచుల నాదరించి
దర్శనం బీయగలరు వాత్సల్యరక్తి;

కందుక క్రీడ కాయ త్తకాంక్ష లయిన
పూర్ణనియతలు ఇపుడిపై పోయినారు,
లేచి రావమ్ము! మాతల్లి! లేచిరమ్ము!

. ౨౧

దీప్తమార్గ విశాలప్రదేశమందు,
 తోట బయళ్ళుల నడుమ బాహుట మైన
 ద్వార మున్నది సుమ్మి! యందాలతల్లి!
 త్రోవలన్నియు గలియు ప్రాక్తోరణమున
 కలదు అపరంజిరెక్కల తలుపుజంట,
 మూసియున్నారు పూజాప్రపూత వస్తులు
 తోట లాధీన మెడలిన నాటనుండి;
 కాంచుచుందురు చిత్రలోకమ్మునందు
 కల్లెములు లేని సమదకంఘాణఘోర
 ధావనాపాతబీభత్సదర్శనముల
 క్షోభలో జిగీషాదోషచోదనమ్ము ;
 వీణలెల్ల ననంత కళ్యాణగీతి
 భువన సంమోహనములుగా మ్రోయ దగిన
 దివ్యసమయములను గాని తెఱువరవ్వి;
 ద్వారబాంధవి యప్రమాదము వహించె;
 లేచిరావమ్మ! మాతల్లి! లేచిరమ్మ!

౨౨

శుచి యయిన దోయిఘల బట్టి సానలనీరు
వదల బోవుచున్నార లానలిమహర్షు,
లాయత కుతూహలంబున నాట లాడి
జయము గానము జేయు యుష్కత్పవిత్ర
మంత్ర పుష్పోక్తి యీలోన మానిజనుల
కర్ణపూర్ణోత్సవము జలుకంగ వలయు;

మిమ్ము గ్రమ్మిన నూత్న రాగమ్ము కళలు
మీరు పాడిన మంగళామేయగీత
లవ్వలి పవిత్రబింబము నంద గలవు,

రాగమయ మైన జీవనభోగ మరసి
బంధమోక్షణ చక్రవిభ్రమణ మనుచు,
మధురవకుళ ప్రసవ నూత్న మధు వటంచు,
పాలు నెత్తురుగా భ్రమపడితి మనుచు,
నీరు పా లంచు దెలియగా నేర మనుచు,
త్రొక్కు లాడుచు దిగ్భ్రాంతి దూగువేళ;

తెనుగుతోట

ద్వారపాలిక భాగ్య కవాటములను
తెఱువ గల దవశ మ్మగు పరవశమున;
లేచి రా వమ్మ! మాతల్లి! లేచి రమ్మ!

౨౩

దివ్యసంతతి కెలన భక్తి భజింప
ప్రేమసామ్రాజ్యపాలనా ప్రీతి యగుచు
నిండు గొలువు తీర్చెడి రమణీయమూర్తి,
రాజరాజేశ్వరి కుమారరక్తి మధుర,
స్తన్యమోహంధ యగుచు సాక్షాత్కరించు;

అరసి యర్చింపు మాజగదంబనపుడు
న్నహదీపము వెలిగించి చిత్రప్రీతి,
పసుపు గుంకుమ పూవులు కొనరి చల్లి,
చిన్ని కర్పూరహారతి చేతబట్టి
పాడవమ్మ! తెనుగుబాణి ప్రమయజగము

తన్మయ స్తవమధు నివేదనముకలన
బరవశ ప్రసన్నావధిః బడయుబ్రకృతి;

తత్తదవ్యయశుభముహూర్తంబునందు
'ఆంధ్రకళ్యాణ' మనుచు బ్రహ్మాండమెల్ల
తానమాడు నపర్యుషితంపు శ్రుతిని ;
ఆదరమున తథాస్తుతథా స్తుటంచు

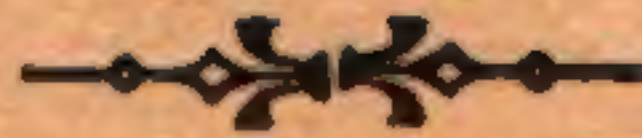

తె ను గు తో ట

ఋషులు ఋషిపత్నులును వచియింపగలరు ;

ఆంధ్ర బాలకు పూర్ణ కళ్యాణ మవును
నిదుర లేవమ్మ ! మాతల్లి నిదుర లేమ్మ !

ఈ కావ్య సర్వస్వామ్యములు గ్రంథకర్తవి
ఆంధ్ర గ్రంథాలయ ముద్రాక్షరశాల: బెజవాడ

రా య ప్రో లు
సుబ్బారాయ కృతులు

△

తృణ కంకణము
కవ్వ కమల
స్నేహలతా దేవి
తెనుగు తోట
స్వస్వ కుమారము
ఆంధ్రావళి
జడ కుచ్చులు
మధు కలశము
రమ్యాలోకము

అర్థ హాసాయి